

Het was fris en het miezerde toen we op vrijdagmorgen 16 juni vertrokken naar Manderscheid, in het hart van de Vulkanaar Eifel. De route ging net als voorgaande keren over de Zevenheuvelenweg, net onder Nijmegen, naar Velden, waar we de pauze hielden en konden lunchen. Bij de koffie in Limburg horen natuurlijk ook de overheerlijke vlaaien. Ook de viskraam op de markt, naast het restaurant, had een recordomzet die ochtend.

Na de pauze gingen we over de snelweg naar Blankenheim, op de rand van het Eifel gebied. De auto met de bagage en motoraanhanger was er al. De chauffeurs waren via een andere weg naar Blankenheim gereden. De porties friet met snitsel die ze daar bij de Frostwalde Stube serveren, zijn zo onwaarschijnlijk groot, dat je best een flinke hoeveelheid kunt knoeien zonder dat je honger hoeft te lijden. Vraag het Ben Heus maar eens.

Bij het vertrek voor het laatste deel naar Manderscheid werden de oranje attributen tevoorschijn gehaald en zo ging een bont gekleurde oranje stoet op weg.

Zo rond half vijf was onze groep bij het hotel, ruim op tijd dus om te douchen en zich voor te bereiden op de voetbalwedstrijd van Nederland tegen Ivoorkust. Er stonden twee flinke TV schermen in de bar en de stemming in de geheel oranje gekleurde bar was natuurlijk perfect. Na de wedstrijd was er de barbecue in de grillhut van het hotel, allemaal fantastisch. De motoren stonden veilig in de afgesloten boxen, die speciaal voor motoren zijn gebouwd.

De volgende dag gingen we dat doen waarvoor we hier naartoe waren gereden: motorrijden in de Eifel. De Eifel is een waar paradijs voor de motorrijder met vele duizenden heerlijke bochten, schitterende vergezichten en geen drempels of stiekeme snelheidscontroles die het motorrijden verzieken. Onze groep reed een rit van dik 200 km in de buurt van de Moezel, een geweldig mooi gebied. Op het laatste deel van de rit, een stukje over de snelweg, konden sommigen de topsnelheid van hun motor eens opzoeken.

Het eten 's avonds werd door Nelly verzorgd, heeeeerlijk. Het was Italiaans zoals ik het nog nooit geproefd had. Na het eten was het gezellig napraten over de ritten die we gereden hadden en werd er menig drankje weggewerkt.

Zondag werd er een korte rit gereden. Het was warm drukkend weer en er zou een groepje van vier man die zondagmiddag weer naar huis vertrekken. Dit in verband met werk of examen van school. Er werd pauze gehouden bij een pizzeria waar we lekkere Italiaanse tosti's probeerden, die prima smaakten. Rond half drie waren we weer terug bij het hotel, zodat die mensen die naar huis gingen ruim de tijd hadden om zich voor te bereiden voor de terugreis.

Geschreven door Ben
maandag 19 juni 2006 00:00

Om half vier vertrok de groep. Jan bedankte mij voor het schitterende weekend en zei dat hij het erg naar zijn zin had gehad. Tien minuten later kregen we een telefoontje van Peter dat Eef en Jan waren gevallen en dat het er allemaal zeer ernstig uit zag.

Omdat het net buiten het dorp was gebeurd, waren we allemaal snel op de plaats van het ongeluk, waar we Eef gelukkig zagen lopen, maar Jan lag nog op de grond.

De mensen van de ambulance waren er net en verleenden de eerste hulp. Het zag er allemaal heel onwerkelijk uit. Jan werd met de ambulance naar een plek gebracht waar de helikopter kon landen en naar het ziekenhuis in Wittlich gevlogen en daarna werd hij door gevlogen naar het academisch ziekenhuis in Homburg, bij Saarbrücken. Dit was een enorme dreun op een zo geweldig leuk weekend.

's Avonds werd er met zijn allen over de situatie gesproken en kon iedereen zijn verhaal en emoties kwijt. Maandag was er de weg terug, naar huis. We reden langs de plek waar het ongeluk gebeurd was. Er was besloten dat onze groep de snelste weg naar huis zou nemen, via de snelweg dus. Bij Keulen kwam er een ontzettend zware regen bui over ons heen, maar gelukkig net voorbij Keulen klaarde het weer op en kwam de zon tussen de wolken door en konden we weer een beetje opdrogen. Om half drie waren we weer thuis.

Ik wil het team van het Hotel Am Ceresplatz bedanken voor de geweldige inzet en gastvrijheid en speciaal Nelly die ons geweldig heeft opgevangen in die ontzettende moeilijke periode na het ongeluk van Jan.

Ben